

Capitel II: Soelen gaaer bag Aase need

Ulver

Sagte vender hun Hovedet halfft
Lyddende fjérnt til Ord som bli'r talt
Et Stéd under Bakken, om Hiertets Vee

"Sola gaar bak Aase ned
Skuggan' bli saa lange
Natte kjem snart atteved
Teke meg i Fange"

De Taaren dend fulgte hendes Savn
Een Lónghel hiem til siine
Hun vilde saa gierne hafve dem i siin Favn
Sorrigen sadte Rood i navnlřs Piine

Hun graader
Hun falmer
Hun seer ey paa Nattesti

Hun falder i Sofn paa Moseseng
Oc aldtiing tier
Saa dćcker et Mulm
Hendes Drřmmers Stier